

na Hanso südda sai täis, ja ütles sure wi-
haga: Jummal eest, kui teie mitte koddo
lähhe, siis pannen minna teid sea-lauta
finni! — Poisid pannid sedda naeruks: ag-
ga Hans wöttis neid finni, ja panni neid
sea-lauta, nenda kuidas olli ähwardand. Ohto
tulli kätte; perremees ja perre heitwad en-
nast maggama, ükski ei möttelaud poisikeste
peäle, kes sea laudas. Hommiko wast tulli
wannä mehhe mele, et eile poisikessi sea
lauta olli finni pannud, ja satis neid wälja
lastma. Agga, oh sedda õnnetust! sead ol-
lid neid ärrasõnud, ja paljad fondid agga
järrelejätnud. Kes sudab sedda ärraarwata,
mähherdune selle ausa mehhe ehmatas, tust
ja süddame korem olnud! —

See on cha Et Juunio
ennast tunnet Palu
tal Kallitus on

Kas ta ea ehk kivi
on omne südam
wisite ja kampa
Potse ehk omma
möttete ja wisite
ja sammate Polles